

مقاله پژوهشی

نقص پردازش زمانی شنوایی در کودکان مبتلا به نارساخوانی-نارسانویسی

سیما تاجیک^۱، منصوره عادل قهرمان^۱، علی‌اکبر طاهایی^۱، فهیمه حاجی ابوالحسن^۱، لیلا جلیلوند کریمی^۲، شهره جلایی^۳

^۱- گروه شنوایی‌شناسی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

^۲- گروه شنوایی‌شناسی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

^۳- گروه آمار زیستی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

چکیده

زمینه و هدف: پردازش زمانی شنوایی جنبه مهمی از عملکرد شنوایی است و نقص در آن می‌تواند مانع کسب گفتار، زبان و خواندن شود. وضوح زمانی از زیرمجموعه‌های پردازش زمانی است و با آزمون‌های تشخیص فاصله قابل ارزیابی است. از آنجا که اختلالات واج‌شناختی کودکان نارساخوان-نارسانویس به نقایص پردازش زمانی شنوایی هم مربوط است، این مطالعه با هدف بررسی نتایج آزمون فاصله در نویز در آنها انجام شده است.

روش بررسی: آزمون فاصله در نویز روی ۲۸ کودک هنجرار و ۲۴ کودک نارساخوان-نارسانویس ۱۲-۱۱ ساله انجام شد. سپس میانگین آستانه تقریبی و درصد پاسخ‌های درست در دو گروه مقایسه شد.

یافته‌ها: میانگین آستانه تقریبی و درصد پاسخ‌های درست گوش راست و چپ در دو گروه تفاوتی نداشت. میانگین آستانه تقریبی کودکان نارساخوان-نارسانویس با ۶/۹۷ و انحراف معیار ۱/۰۹ میلی‌ثانیه بیشتر از گروه هنجرار با ۵/۰۵ و انحراف معیار ۰/۹۲ میلی‌ثانیه و میانگین پاسخ‌های درست آنها با ۰/۵ و انحراف معیار ۴/۹۸ درصد کمتر از گروه هنجرار با ۷/۱۶ و انحراف معیار ۰/۰۰۱(p<0.001).

نتیجه‌گیری: وضوح زمانی ناهنجاری در کودکان نارساخوان-نارسانویس براساس آزمون فاصله در نویز دیده شد. از آنجا که نواحی ساقه مغز و قشر شنوایی، بخشی از پردازش زمانی شنوایی را عهده‌دار هستند، احتمالاً تفاوت‌های ساختاری و عملکردی افراد هنجرار و نارساخوان-نارسانویس در این نواحی سبب رمزگذاری ناهنجار اطلاعات زمانی شنوایی و در نتیجه نقایص پردازش زمانی شنوایی می‌شود.

واژگان کلیدی: پردازش زمانی شنوایی، آزمون فاصله در نویز، نارساخوانی، نارسانویسی، اختلال یادگیری

(دریافت مقاله: ۱۲/۲۲، ۹۰، پذیرش: ۹۱/۵/۲)

مقدمه

اصوات زبانی به شکل نوشتاری اثرگذار باشد^(۱)). تحقیقات در زمینه اختلال عملکرد عصب‌شناختی نارساخوانی نشان می‌دهد که مشکلات واج‌شناختی این افراد ممکن است از نقایص اساسی تر مکانیزم ادراکی پایه که مسئول پردازش اطلاعات زمانی شنوایی است ناشی شود. تمایز زمانی ضعیف می‌تواند توجیهی برای تمایز ضعیف اصوات گفتاری باشد. درک ضعیف گفتار بهدلیل نقایص پردازش شنوایی نمودهای واج‌شناختی مبهمی را ایجاد می‌کند که سبب نقایص آگاهی واج‌شناختی می‌شود^(۲). پردازش تحریکات

nar-saxuan-nar-sanovisi (dyslexia-dysgraphia) یکی از انواع اختلال یادگیری (Learning Disability: LD) است که در آن، با وجود هوش هنجرار فرد مبتلا، مهارت‌های خواندن و نوشتن به علت نقص در عملکرد سیستم عصبی مرکزی پایین‌تر از سطح مورد انتظار متناسب با سن است. نقایص ادراکی بینایی و شنوایی، خایای مغزی و ژنتیک نیز می‌توانند سبب اختلال یادگیری شوند^(۱). توانایی دانش‌آموzan در پردازش و تجزیه و تحلیل اصوات زبانی می‌تواند بر کیفیت رشد خواندن و انتقال

کسب گفتار و مهارت‌های خواندن و نوشتن، هدف از انجام این پژوهش ارزیابی پردازش وضوح زمانی با مقایسه نتایج آزمون GIN بین کودکان ۱۱-۱۲ سال هنجر و مبتلا به نارساخوانی-نارسانویسی بود.

روش بررسی

مطالعه مقطعی-مقایسه‌ای حاضر روی ۲۸ کودک هنجر (۲۰ پسر و ۸ دختر) و ۲۴ نارساخوان-نارسانویس (۲۱ پسر و ۳ دختر) در محدوده سنی ۱۱-۱۲ سال (پایه پنجم ابتدایی) صورت گرفت. کودکان مبتلا به نارساخوانی-نارسانویسی از مراکز اختلالات یادگیری یک، دو و سه آموزش و پرورش استثنایی شهر تهران به روش نمونه‌گیری آسان انتخاب شدند. همه کودکان مراجعه‌کننده به این مراکز با علت افت تحصیلی توسط آموزگاران، روان‌شناسان و روان‌پزشکان و سایر متخصصان ارجاع شده بودند. در این مراکز هوش‌بهر کودک با آزمون وکسلر ارزیابی شده و کودکان با هوش‌بهر کمتر از هنجر به مراکز درمانی دیگر ارجاع می‌شوند. بنابراین تمامی کودکان مورد مطالعه از هوش‌بهر هنجر برخوردار بودند. تشخیص نارساخوانی-نارسانویسی آنها توسط کارشناسان مرکز LD و با استفاده از آزمون‌های تشخیصی انجام گرفت. کودکان هنجر با توجه به عملکرد تحصیلی‌شان در درس‌های بخوانیم و املا از مدارس منطقه ۱۲ آموزش و پرورش شهر تهران به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. از آنجا که ارزشیابی تحصیلی دانش‌آموزان در آموزش و پرورش نمره بیشتر از ۱۷ را عملکرد تحصیلی مطلوب در نظر می‌گیرد، دانش‌آموزانی انتخاب شدند که در این دو درس نمره بالاتر از ۱۷ داشتند. از شرایط ورود نمونه‌ها به مطالعه سلامت عمومی، عدم سابقه اختلالات روان‌شناختی و عصب‌شناختی بود که براساس اظهارات والدین و با استفاده از پرسشنامه بهدست آمد. برای رعایت ملاحظات اخلاقی در این پژوهش از والدین کودکان رضایت‌نامه کتبی گرفته شد. کودکان تحت تاریخچه‌گیری (پرسشنامه)، ادیومتری، تمپانومتری و آزمون فاصله در نویز قرار گرفتند. برای کنترل برتری مغزی کودکان راست‌دست با استفاده از

صوتی متوالی کوتاه یا بسیار سریع که پردازش زمانی (temporal processing) نامیده می‌شود^(۴) جبئه مهمی از عملکرد شنواهی است که برای محدوده وسیعی از فعالیت‌های روزانه شنواهی شامل درک گفتار و موسیقی مهم است و نقص در آن می‌تواند مانع کسب گفتار، زبان و خواندن شود. از این رو، طبق بیانیه انجمان گفتار، شنواهی و زبان آمریکا (۲۰۰۵) بررسی این جنبه از عملکرد شنواهی باید در مجموعه آزمون‌های ارزیابی پردازش شنواهی گنجانده شود^(۵). وضوح زمانی (temporal resolution) از زیرمجموعه‌های پردازش زمانی است و به کوتاه‌ترین مدتی اطلاق می‌شود که فرد قادر به تفکیک دو تحریک صوتی از یکدیگر باشد^(۶). ارزیابی بالینی وضوح زمانی بر الگوهای تشخیص فاصله (gap detection) تکیه دارد^(۷). آزمون فاصله در نویز (Gap In Musiek Noise: GIN) توسط ۲۰۰۵ طراحی شده است و وضوح زمانی را ارزیابی می‌کند. حساسیت آن ۷۲ درصد و ویژگی‌اش ۹۴ درصد است^(۸). آستانه تقریبی آن در کودکان ۷-۱۸ سال هنجر در محدوده ۴/۷-۵/۰ میلی‌ثانیه بهدست آمده است^(۹-۱۰).

از آنجا که بین اختلال یادگیری و عملکرد ضعیف در انواع آزمون‌های شنواهی مرکزی ارتباط وجود دارد^(۱۱) با استفاده از آزمون‌های تشخیص اختلال پردازش شنواهی می‌توان افرادی را که دارای پردازش شنواهی هنجر هستند از کسانی که نیاز به ارزیابی و احتمالاً مدیریت بیشتر دارند، تفکیک کرد. میزان اختلال پردازش شنواهی (Auditory processing disorder: APD) در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری ۳۰-۵۰ درصد تخمین زده شده است. Iliadou و همکاران (۲۰۰۹) میزان اختلال پردازش زمانی شنواهی را با آزمون تشخیص فاصله تصادفی (Random Gap Detection Test: RGDT) در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری ۵۸ درصد تخمین زدند^(۱۰). اما نتایج مطالعات King و همکاران (۲۰۰۳) نشان‌دهنده فقدان اختلال شناسایی فاصله در افراد نارساخوان بود^(۱۱). با آن که آزمون‌های دیگر تشخیص فاصله در LD بررسی شده‌اند، اما آزمون GIN تاکنون در این افراد انجام نشده است. با توجه به اهمیت پردازش زمانی شنواهی در

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار آستانه و درصد پاسخ‌های درست آزمون فاصله در نویز در افراد هنجر و نارساخوان-narisanousis

گوش	هنجر	نارساخوان-narisanousis	هنجر	نارساخوان-narisanousis	میانگین (انحراف معیار) آستانه تقریبی (میلی ثانیه)
راست	۵/۰۳ (۰/۹۶)	۶/۹۱ (۱/۲۴)	۶۹/۵۲ (۸/۱۸)	۵۸/۳۲ (۷/۴۸)	میانگین (انحراف معیار) پاسخ‌های درست (درصد)
چپ	۵/۰۷ (۱/۰۵)	۷/۰۴ (۱/۱۹)	۷۰/۴۳ (۷/۳۴)	۵۷/۷۷ (۴/۱۶)	
هرو دو	۵/۰۵ (۰/۹۲)	۶/۹۷ (۱/۰۹)	۶۹/۹۷ (۷/۱۶)	۵۸/۰۵ (۴/۹۸)	

اگر زمانی که فاصله‌ای وجود نداشت پاسخ داده می‌شد، پاسخ مثبت کاذب تلقی می‌شد. در این بررسی دو پاسخ مثبت کاذب قابل اغماض بود و در صورت تعداد بیشتر، نحوه پاسخ‌دهی دوباره آموزش داده می‌شد. قبل از اجرای آزمون از ۱۰ آیتم تمرینی استفاده می‌شد. دو معیار آستانه تقریبی و درصد پاسخ‌های درست برای ارزیابی این آزمون وجود دارد. کمترین زمانی که آزمایش‌شونده حداقل چهار مورد از شش فاصله موجود را درست تشخیص دهد آستانه تقریبی نامیده می‌شود و درصد پاسخ‌های درست به پاسخ‌های درست فرد در تشخیص فاصله‌های آزمون مخصوص نتایج ثبت می‌شود^(۴). آستانه تقریبی دو انحراف معیار بیشتر و درصد پاسخ‌های درست دو انحراف معیار کمتر از میانگین (cut off) دو گوش کودکان هنجر به عنوان معیار جداگانه (cut off) اشاره دارد. این دو معیار توسط آزمون‌گر محاسبه و در فرم GIN اشاره دارد. این آستانه تقریبی نامیده می‌شود و در فرم مخصوص نتایج ثبت می‌شود^(۴). آستانه تقریبی دو انحراف معیار بیشتر و درصد پاسخ‌های درست دو انحراف معیار کمتر از میانگین (cut off) دو گوش کودکان هنجر به عنوان معیار جداگانه (cut off) عملکرد ناهنجار در نظر گرفته شد^(۴). کلیه ارزیابی‌ها در کلینیک شنوایی‌شناسی دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران از اسفند ۱۳۸۹ تا خرداد ۱۳۹۰ انجام گرفت. در نهایت، نتایج آزمون فاصله در نویز دو گروه با نرمافزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و آزمون‌های آماری t زوجی برای مقایسه نتایج بین دو گوش و t مستقل برای بررسی اثر نارساخوانی-narisanousis در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

میانگین آستانه تقریبی و درصد پاسخ‌های درست گوش

پرسشنامه Edinburg انتخاب شدند. پس از انجام اتوسکپی، آستانه‌های شنوایی دو گوش در محدودهٔ فرکانسی ۲۵۰ تا ۸۰۰۰ هرتز با استفاده از دستگاه ادیومتر دو کاناله مدل v.2 Orbiter ساخت شرکت Madsen دانمارک از دو مسیر هوایی و استخوانی به دست آمد و برای اطمینان از سلامت گوش میانی، ادیومتری ایمیتانس با استفاده از دستگاه Zodiac ساخت شرکت Madsen کشور دانمارک انجام شد. افراد با آستانه‌های شنوایی بهتر از ۱۵ دسی‌بل HL در دو گوش، تمپانوگرام نوع A و رفلکس اکوستیک هنجر به صورت همان‌طرفی و دگر‌طرفی وارد این مطالعه شدند. سپس آزمون فاصله در نویز (Musiek 2005) با استفاده از ادیومتر فوق و CD player متصل به آن به صورت تک‌گوشی و در سطح ۵۰ دسی‌بل SL نسبت به میانگین آستانه تک‌گوشی و در سطح ۵۰ دسی‌بل SL نسبت به میانگین آستانه تن خالص انجام شد. نحوه انجام آزمون برای کودک توضیح داده شد و هدفون روی گوش‌های وی گذاشته شد. برای انجام آزمون GIN، نویز پهن باندی (نویز سفید) با مدت زمان شش ثانیه ارائه شد که شامل صفر تا سه فاصله سکوت به صورت تصادفی بود. نویز سفید با کامپیوتر ایجاد شده بود و به طور یکنواخت بین ۳۲۰۰۰ و ۳۲۰۰ دba با مقدار RMS/sqrt توزیع شده بود. سرعت نمونه‌گیری ۴۴۱۰۰ هرتز بود. مدت فاصله‌های ارائه شده آزمایش‌شونده با شناسایی فاصله‌های موجود در تحریک‌های ارائه شده به آزمایشگر پاسخ می‌داد. از فرد آزمایش‌شونده خواسته می‌شد زمانی که متوجه فاصله سکوت می‌شود دکمه را فشار دهد.

Pereira و Perez (۲۰۱۰) برای ایجاد معیار رشد هنجار وضوح زمانی، آزمون GIN را روی ۹۲ کودک ۱۱-۱۲ سال هنجار بدون سابقه‌ای از مشکلات گوشی، عصبی، شناختی و یادگیری اجرا کردند که در آن میانگین آستانه تقریبی $5/05$ میلیثانیه و پاسخ‌های درست $71/70$ درصد بهدست آمد(۷). پژوهش Amaral و Colella-Santos (۲۰۱۰) که روی ۷۵ کودک ۸-۱۰ سال با شنواهی هنجار و بدون مشکلات یادگیری، به منظور بررسی عملکرد توانایی پردازش زمانی با آزمون GIN انجام شده بود، اختلافی در آستانه تقریبی و درصد پاسخ‌های درست آزمون GIN بین گوش راست و چپ نشان نداد و میانگین $4/7$ میلیثانیه و $73/73$ درصد بهدست آمد(۸). Shinn و همکاران (۲۰۰۹) آزمون GIN را با هدف تعیین کاربرد آن در جمعیت کودکان، روی ۷۲ کودک هنجار در محدوده سنی ۷-۱۸ سال در شش گروه سنی اجرا کردند و نتایج اختلاف آماری بین دو گوش و گروه‌های سنی مختلف نشان نداد(۹). Musiek و همکاران (۲۰۰۵) آستانه‌های تشخیص فاصله مشابه را برای گوش راست و چپ ($4/9$ و $4/8$ میلیثانیه) 50 فرد بزرگسال با شنواهی هنجار، و افزایش آستانه تشخیص فاصله را در گوش راست $8/5$ میلیثانیه و در گوش چپ $7/7$ میلیثانیه در 18 فرد با درگیری سیستم شنواهی مرکزی گزارش کردند. نتایج پژوهش آنها آزمون فاصله در نویز را یک ابزار بالینی معتبر در ارزیابی وضوح زمانی با تمرکز بر بیماران با درگیری سیستم شنواهی مرکزی نشان داد(۱۰). به این ترتیب در مطالعات مختلف، اثری از برتری گوشی در آزمون‌های تشخیص فاصله دیده نشد. فقدان تفاوت بین گوشی نشان دهنده این است که توانایی زمانی اندازه‌گیری شده با آزمون فاصله در نویز به طور مقارن تکامل می‌یابد و اثری از برتری گوشی و نیمکرهای دیده نمی‌شود(۹). Sharma و همکاران (۲۰۰۶) توانایی پردازش شنواهی کودکان با اختلال خواندن را با آزمون‌های رفتاری شنواهی مرکزی ارزیابی کردند و افزایش آستانه آزمون RGDT را در 23 نارساخوان در محدوده سنی $8-12$ سال نسبت به افراد گروه هنجار و نارساخوانی درمان شده ثبت کردند(۱۱). Iliadou و همکاران (۲۰۰۹) پردازش زمانی شنواهی را در 127 کودک $8-16$ سال

راست و چپ در هر دو گروه کودکان هنجار و نارساخوان-نارسانویس به دست آمد و اثری از برتری گوش بر پارامترهای آزمون GIN دیده نشد (به ترتیب $p=0/8$, $p=0/57$, $p=0/43$, $p=0/69$). به دلیل نبود اختلاف معنی‌دار بین نتایج گوش راست و چپ، از داده‌های هر دو گوش میانگین گرفته شد و سپس با آمار تحلیلی بین دو گروه مقایسه شد. میانگین آستانه تقریبی و درصد پاسخ‌های درست کودکان نارساخوان-نارسانویس تفاوت آماری معنی‌داری در مقایسه با کودکان هنجار نشان داد($p<0/01$) آنها میانگین آستانه تقریبی بیشتر و درصد پاسخ‌های درست کمتری نسبت به کودکان هنجار کسب کردند (جدول ۱).

معیار جداکننده برای آستانه تقریبی $6/89$ میلیثانیه و برای پاسخ‌های درست $55/65$ درصد به دست آمد. 27 کودک هنجار (96 درصد) عملکرد بهتری از معیار ناهنجار در آزمون GIN داشتند. فقط یکی از کودکان هنجار آستانه تقریبی 8 میلیثانیه و پاسخ‌های درست $54/16$ درصد به دست آورد. 15 نارساخوان-نارسانویس (62 درصد) در آستانه تقریبی، هشت نفر ($33/33$ ٪) از آنها در پاسخ‌های درست و هفت ($29/29$ ٪) نارساخوان-نارسانویس با در نظر گرفتن هر دو پارامتر عملکرد ناهنجار داشتند. به عبارت دیگر، از 24 کودک نارساخوان-نارسانویس مورد بررسی، 16 نفر ($67/67$ ٪) حداقل در یک پارامتر اختلال نشان دادند.

بحث

کودکان نارساخوان-نارسانویس پژوهش حاضر نقص بیشتری در RGDT در مقایسه با کودکان با توانایی خواندن و نوشتن هنجار نشان دادند. آنها آستانه تقریبی بالاتر و درصد پاسخ‌های درست کمتری داشتند. اما با مقایسه این دو پارامتر بین گوش راست و چپ در هیچ‌یک از دو گروه تفاوت آماری معنی‌داری دیده نشد. آزمون GIN در افراد مبتلا به LD انجام نشده است، اما می‌توان به تحقیقات این آزمون در کودکان هنجار و آزمون‌های دیگر تشخیص فاصله در افراد LD اشاره کرد.

Sapir (۲۰۰۷) به نقل از Tallal و همکاران، مغز افراد نارساخوان قادر نیست محرك‌های گفتاری کوتاه و متواالی نظیر انتقال سازه‌ها، نویز طیفی موجود در همخوان‌های انفجاری و تفاوت آستانه و اکی در همخوان‌های واکدار و بی‌واک را به طور مؤثر و قابل اعتماد پردازش کند. کودکان نارساخوان ممکن است در کسب مهارت‌های واج‌شناختی لازم برای انتباط واج با نویسه و رمزگذاری و رمزگشایی مناسب و خودکار واژه‌ها هنگام خواندن و نوشتن مشکل داشته باشند(۱۴). این ارتباط بین رمزگذاری تحت قشری گفتار و خواندن نشان می‌دهد که ناهمزمانی عصبی در نارساخوانی وجود دارد. اختلال در ماده سفید و تفاوت‌هایی در اندازه و شکل جسم پینه‌ای در افراد نارساخوان گزارش شده است که می‌تواند دال بر مشکلات پردازش اطلاعات شنوایی و بینایی سریع باشد. آکسون‌های بزرگ‌تر در جسم پینه‌ای و میلینه شدن کامل در افراد هنجار به انتقال سریع‌تر و کاراتر محرك‌ها کمک می‌کند(۱۲).

مطالعات مطالعات

EEG: Electroencephalography (Electroencecephalography) بزرگسالان نارساخوان کاهش پاسخ قشر شنوایی به محرك‌های شنوایی متواالی سریع و کوتاه را نشان داده است(۱۳). نقص در پردازش اطلاعاتی که سریع تغییر می‌کنند یکی از منابع محتمل اختلال پردازش شنوایی است. افراد با سیستم عصبی شنوایی آسیب‌دیده به فاصله‌های زمانی طولانی تری برای شناسایی فاصله‌ها نیاز دارند. گفتار سریع فاصله‌های کوتاه‌تری دارد و وضوح زمانی ضعیف می‌تواند شناسایی فاصله‌های کوتاه را مشکل کند و سبب ایجاد مشکل در نگهداشتن اصوات جدا از یکدیگر شود. در حقیقت، وضوح زمانی ضعیف می‌تواند توجیهی برای تمایز ضعیف اصوات گفتاری باشد که یکی از مشخصات عمده افراد نارساخوان-نارسانویس است(۱۳،۳).

در مجموع با استفاده از نتایج یک آزمون ساچکتیو به تنها یی نمی‌توان به اظهار نظری قطعی رسید. بهتر است نتایج چندین آزمون با یکدیگر همراه شوند و یا با آزمون‌های آبجکتیو مربوط مقایسه شوند. با این وجود یافته‌های این پژوهش می‌تواند اهمیت پردازش زمانی شنوایی در نارساخوانی-نارسانویسی و لزوم ارزیابی پردازش زمانی در پروتکل تشخیص و پیگیری اقدامات

مبتلای LD بررسی کردند و افزایش آستانه آزمون RGDT را نشان دادند(۱۰). نتایج مطالعه King و همکاران (۲۰۰۳) برای تعیین میزان اختلال پردازش شنوایی در ۱۱ فرد بزرگسال نارساخوان، آزمون RGDT را شاخص مهمی برای تفاوت میان دو گروه شاهد نارساخوان نشان نداد(۱۱). از آنجا که آزمون GIN در LD بررسی نشده است و در این بررسی به مقایسه نتایج این آزمون با آزمون‌های دیگر وضوح زمانی پرداخته شد، لازم است به متغیرهای مربوط به نوع و نحوه ارائه تحریک، روش پاسخ‌گویی و غیره توجه شود.

در این پژوهش معیار اختلال آستانه تقریبی ۶/۸۹ میلی‌ثانیه و برای پاسخ‌های درست ۵۵/۶۵ درصد به دست آمد. در مطالعه Amaral و Colella-Santos (۲۰۱۰) معیار جداکننده برای عملکرد هنجار و ناهنجار در آزمون GIN برای آستانه تقریبی ۶/۱ میلی‌ثانیه و پاسخ‌های درست ۶۰ درصد به دست آمد(۸). Musiek و همکاران (۲۰۰۵) معیار ناهنجار درصد پاسخ‌های درست را ۵۴ درصد ذکر کردند(۴). در پژوهش حاضر ۹۶ درصد کودکان هنجار وضوح زمانی مطلوبی براساس آزمون GIN داشتند. در مطالعه Musiek و همکاران (۲۰۰۵)، ۹۴ درصد افراد شاهد عملکرد هنجار نشان دادند(۴). Iliadou و همکاران (۲۰۰۹) میزان اختلال پردازش زمانی با GDT را در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری ۵۸ درصد تخمین زدند(۱۰).

تفاوت‌های ساختاری در مغز افراد نارساخوان، در مقایسه با افراد با توانایی خواندن هنجار، دیده شده است. برای مثال، مطالعات الگوی متفاوتی از کمتر بودن نورون‌های بزرگ و بیشتر شدن نورون‌های کوچک در هسته‌های زانویی داخلی (medial geniculate) تalamus افراد نارساخوان را نشان داده‌اند. در نمونه‌های حیوانی این تفاوت در اندازه هسته‌های زانویی داخلی سبب نتایج پردازش زمانی شنوایی شده است(۱۲). برخی کودکان مبتلا به LD اختلال زمانی در سطح ساقه مغز فوقانی، یعنی برجستگی تحتانی (inferior colliculus) و نوار جانبی (lateral lemniscus) و قشر شنوایی در پاسخ به اصوات گفتاری و غیرگفتاری نشان می‌دهند(۱۳). براساس Cohen-Mimran و

اطلاعات زمانی شنوایی و در نتیجه نقایص پردازش زمانی شنوایی می‌شود. با توجه به میزان بالای نقص پردازش زمانی شنوایی در کودکان نارساخوان-نارسانویس، شناسایی و توانبخشی مناسب کودکان با نقص پردازش شنوایی زمانی مهم به نظر می‌رسد. بهبود پردازش زمانی شنوایی می‌تواند به پیشرفت مهارت‌های کلامی و آموزشی منجر شود.

سپاسگزاری

در پایان از شورای تحقیقات آموزش و پرورش، مسئولان محترم مراکز اختلال یادگیری یک، دو و سه، مدیریت مدارس آموزش و پرورش منطقه ۱۲ و خانواده‌های کودکان شرکت‌کننده در پژوهش تشکر و قدردانی می‌گردد.

REFERENCES

- Berninger VW, Nielsen KH, Abbott RD, Wijsman E, Raskind W. Writing problems in developmental dyslexia: under-recognized and under-treated. *J Sch Psychol.* 2008;46(1):1-21.
- Yalçinkaya F, Muluk NB, Sahin S. Effects of listening ability on speaking, writing and reading skills of children who were suspected of auditory processing difficulty. *Int J Pediatr Otorhinolaryngol.* 2009;73(8):1137-42.
- Sharma M, Purdy SC, Newall P, Wheldall K, Beaman R, Dillon H. Electrophysiological and behavioral evidence of auditory processing deficits in children with reading disorder. *Clin Neurophysiol.* 2006;117(5):1130-44.
- Musiek FE, Shinn JB, Jirsa R, Bamiou DE, Baran JA, Zaida E. GIN (Gaps-In-Noise) test performance in subjects with confirmed central auditory nervous system involvement. *Ear Hear.* 2005;26(6):608-18.
- Zamyslawska-Szmytko E, Fuente A, Niebudek-Bogusz E, Sliwinska-Kowalska M. Temporal processing disorder associated with styrene exposure. *Audiol Neurotol.* 2009;14(5):296-302.
- Rawool VW. Temporal processing in the auditory system. In: Geffner D, Ross-Swain D, editors. *Auditory processing disorders: Assessment, management, and treatment.* San Diego: Plural Publishing, Inc; 2007. p. 117-37.
- Perez AP, Pereira LD. The gap in noise test in 11 and 12-year-old children. *Pro Fono.* 2010;22(1):7-12.
- Amaral MI, Colella-Santos MF. Temporal resolution: performance of school-aged children in the GIN Gaps-in-noise test. *Braz J Otorhinolaryngol.* 2010;76(6):745-52.
- Shinn JB, Chermak GD, Musiek FE. GIN (gaps-in-noise) performance in the pediatric population. *J Am Acad Audiol.* 2009;20(4):229-38.
- Iliadou V, Bamiou DE, Kaprinis S, Kandylis D, Kaprinis G. Auditory Processing Disorders in children suspected of Learning Disabilities-a need for screening? *Int J Pediatr Otorhinolaryngol.* 2009;73(7):1029-34.

توانبخشی در LD را مورد تأکید قرار دهد. پیشنهاد می‌شود مجموعه آزمون‌های پردازش شنوایی در سایر گروه‌های مبتلا به LD انجام شود و اثر شدت آن در پردازش زمانی شنوایی بررسی شود. همچنین براساس نتایج این پژوهش آزمون غربالگری GIN نیز طراحی شود.

نتیجه‌گیری

وضوح زمانی ناهنجاری در کودکان نارساخوان-نارسانویس براساس آزمون GIN دیده شد. از آنجا که بخشی از پردازش زمانی شنوایی در نواحی ساقهٔ مغز و قشر شنوایی انجام می‌شود، احتمالاً تفاوت‌های ساختاری و عملکردی افراد هنجار و نارساخوان-نارسانویس در این نواحی سبب رمزگذاری ناهنجار

11. King WM, Lombardino LJ, Grandell CC, Leonard CM. Comorbid auditory processing disorder in developmental dyslexia. *Ear Hear.* 2003;24(5):448-56.
12. Huttunen-Scott T. Auditory duration discrimination in children with reading disorder, attention deficit or both. Jyväskylä, Finland: University of Jyväskylä; 2009.
13. Banai K, Kraus N. Neurobiology of (central) auditory processing disorder and language-based learning disability. In: Musiek FE, Chermak GD, editors. *Handbook of (central) auditory processing disorders: volume 1: auditory neuroscience and diagnosis.* 1st ed. San Diego: Plural Publishing Inc; 2007;89-116.
14. Cohen-Mimran R, Sapir S. Auditory temporal processing deficits in children with reading disabilities. *Dyslexia.* 2007;13(3):175-92.

Archive of SID